

GELOVEN IS MEER DAN MOOIE LITURGIE

De eerste zondag van de Veertigdagentijd is in ons bisdom ook de zondag van de doopleerlingen. Dit jaar kwamen exact 50 mannen en vrouwen naar de Sint Jan voor de ontvangst van een zalving. Zij gaan de komende weken op weg naar hun doopsel, meestal tijdens de Paaswake. De laatste jaren zien wij een stevige groei van het aantal volwassenen dat vraagt om een opname in de Kerk. Het vormt een reden tot blijheid dat met name jonge mensen zich melden. Deze ontwikkeling is nog pril en kwetsbaar. Maar als bisschop hoop en bid ik dat de belangstelling voor ons christelijk geloof mag blijven groeien. Wij leven in een hele onzekere en onveilige tijd. Velen hebben geen stevig fundament onder de voeten. Het is dan ook niet vreemd dat men bij Christus en zijn evangelie oriëntatie zoekt voor het bestaan. Tegelijk roept de instroom van jonge mensen vragen op. De vraag naar God staat bij nieuwe katholieken centraal en dat is natuurlijk een reden om dankbaar te zijn. Maar niet zelden lijkt de geloofsbeleving tot mooie liturgie beperkt te blijven. Natuurlijk zijn in ons geloof de Heilige Schrift, gebed en sacramenten van fundamenteel belang, maar God verwijst ons in de Bijbel direct door naar de liefde voor de medemens, naar vergeving en verzoening, naar rechtvaardige sociale verhoudingen en de zorg voor Gods schepping.

Sant'Egidio

Wat dat betreft hoop ik dat de spiritualiteit van de nieuwe katholieken kan worden verrijkt. Een mooi voorbeeld van een brede spiritualiteit ontmoette ik de middag van diezelfde zondag in Amsterdam. Ik reisde met de trein naar onze hoofdstad voor de viering van de 58ste verjaardag van de beweging van Sint Egidius. De laatste decennia zijn binnen onze Kerk een flink aantal nieuwe bewegingen ontstaan. Sommigen staan verder van mij af, maar ik heb veel sympathie voor deze katholieke beweging die in 1968 in Rome door jonge studenten werd gestart. Wat mij aanspreekt is een spiritualiteit waarbij de verticale en horizontale dimensie van ons geloof organisch zijn verbonden. Wij vierden een sfeervolle Eucharistie in de prachtige Mozes en Aaronkerk aan het Waterlooplein. Maar bij Sant'Egidio is een sterke band met de Heer direct gekoppeld aan de vriendschap met de armen. In een stad als Amsterdam zijn veel dak- en thuislozen. Zij lopen vaak met hun ziel onder de arm. De mensen van de beweging zorgen voor een goed woord, maar ook voor brood en andere basisbehoeften. De beweging zet zich al jaren in voor vluchtelingen, interreligieuze dialoog en ook het vredeswerk vormt een belangrijk speerpunt. Juist in een wereld waarin wij horen over oorlogen en geruchten van oorlogen, is het belangrijk dat de oproep om in vrede te leven krachtig blijft klinken.

De vrede van Christus leven

Het lijkt erop dat de verschillende machtsblokken in de wereld een nieuwe wapenwedloop zijn gestart. Vele miljarden worden aan geavanceerde wapens uitgegeven. De vooronderstelling is dat afschrikking de andere partij zal weerhouden om geweld te gebruiken. Uiteindelijk is dat een uitermate risicovolle strategie. Want als de afschrikking faalt, moeten wij vrezen voor apocalyptische beelden. Als katholiek heb ik een nuchter mensbeeld en weet ik donders goed dat geweld uit het mensenhart kan opwellen. Wij moeten ook niet naïef zijn als het gaat om de machthebbers in Moskou, Peking, New Delhi en Washington.

Maar wij moeten hopen dat diplomaten het zullen winnen van militairen. Oorlog zaait dood en verderf en kent alleen maar verliezers. De oorlog in en rondom Iran is daar een recent voorbeeld van. De stem van bewegingen als Sant'Egidio klinkt in vele landen. Zij tonen een brede christelijke spiritualiteit waarbij de liefde van en tot God wordt verbonden met een liefde voor de kleinen van deze wereld, door de opvang van vluchtelingen en de oproep tot vrede.

Mgr. Dr. Gerard de Korte